

E seară afară

Franko

E seară afară , e noapte pe culme ,
O noapte neagră cu vânt răbufnind ,
Pe dealuri o mamă , mai strigă un nume ,
Dar plânsul înneacă , glasul șoptind .

Haina pe pieptu-i, e plină de sânge ,
De sânge ce curse din fiul rănit ,
Iar pieptu-i se-neacă în lacrimi și plânge ,
Își plânge Fiul, acum răstignit.

E noapte și vântul plânge pe dealuri,
Plânge și cerul , lun-a fugit...
Pustie-i Golgota , doar cruci sunt pe dealuri ,
Cruce cu trei corpuri , Om răstignit .

E liniște-n noapte, pustiu este totul,
O mamă-și coboară un Fiu de pe cruce,
Odihnă să -i dee , pământul și lutul ,
Îi fi-va casă ,mormântul cel rece.

Si-n lacrimi îl spală , lacrimi de mamă ,
Veșmântul de mire, alb i l-au dat,
Căci fi-va de-acuma a nopți naramă,
La brațu-I legată, pe veci de purtat.

Apoi cu durere, la casa din vale,
O casă pustie și tristă de-acum,
Se duce o mamă, plângând a sa cale,
Care-o desparte de Fiul de-acum.

Dar Tatăl din ceruri , Fiul nu-și uită,
Si inger trimite, la al Său mormânt,
Mormânt să deschidă ,din recea cea criptă,
Să -nvie Fiul , Mielul cel Sfânt.

Si noaptea se duce ... se pierde în ziuă ,
Iar mama și frații , în grabă pășesc,
Cărarea ce duce , spre-a mormântului criptă,
Acol unde zace , Acel ce-L iubesc .

Dar mare-i mirarea , cripta e goală ,
Veșmântul e-acolo, dar corpul... nu e...
Un înger de lumină , și -o peșteră goală,

Și -un mort ce lipsește, aici nu mai e.

Cu groază se-ntrebă și mamă și frate ,
Unde e Fiul, cin L-a furat...
Cine sălaşul odihnei poate...
Și Corpu-I să -I fure , a îndrăznit?

Dar îngerul râde și vocea-i plăcută ,
Celor veniți, veste le-a dat ...
Voi ce-ați iubit, iubiți viața toată,
Căci Domnul e viu ,Hristos a Înviat!!!!

Franko _ms
Ravenna